

pomaga liberalcem nič. Skoro povsod bodo na deželi tepeni. Nemci, Čehi in Slovenci jim dajejo slovo. Tudi pri nas bodo propadli, ako Bog da in junaška sreča volilcev.

Zmaga se nagiblje našej strani: gospodom Hermannu, Kosarju in — česar se nebi bili nadjali — tudi g. Pajku. Treba le, da volitveno vojsko srečno sklenemo na dan volitve, ponedeljek 20. oktobra. In v ta namen se naj na sledeče pazko ima:

1. Gledati je na to, da nobeden naših volilcev ne izostane; da se nobeden ne da preplasiti, zmotiti ali — kar bi bilo najbolj grdo — podkupiti. Tak človek bi bil grd izdajalec svoje domovine!

2. Volilni možje naj vzamejo seboj vsak svoj Legitimations-Certifikat. Brez tega ne sme nobeden še v hišo ne, kder se bode volilo, še menj pa sme voliti. Vsak mož, preden glasuje, mora svoj certifikat položiti na mizo pred volilno komisijo ali volilni odbor.

3. Volilni možje naj pridejo zarano na volišče in naj stopijo v volilno hišo o določeni uri. To je silno imenitno, kajti možje, ki so prvi tam, volijo volilni odbor (Wahlkommission), t. j. tiste gospode, ki vodijo vso volitev. Ta odbor šteje 7 mož. Izmed teh voli 3 cesarski komisar, druge 3 pa volijo nazoči volilni možje in sicer — po volilnih listkih. To poprej ni bilo. Zato nasvetujemo, da se gospodje naše stranske z volilnimi možmi doma ali pa na mestu, kder se bo volilo, poprej dogovorijo, listke napisane z imeni 3 volilcev za volilni komisijon razdelijo med naše volilne možje. Kder so pa okrajni volilni odbori, ki morajo že zdaj veljavne volilne možje poznati, naj ti izberejo tri zanesljive volilce za komisijon in skrbé, da enaki listki vsem volilcem o pravem času v roke pridejo. Tako bomo naj lažje svoje ljudi spravili v volilno komisijo. — Zdaj voli 6 že postavljenih odbornikov sedmega gospoda, kateri je predsednik. Teh 7 odbornikov vodi volitev. Ako se ima o kaki dvomljivi stvari razsoditi, glasujejo samo odborniki. Predsednik glasuje le tedaj, kedar je na vsaki strani enako število glasov. Iz tega se vidi, koliko da je na tem, kdo da je prvosednik komisijona. Volilni odbor razsodi o veljavnosti ali neveljavnosti glasa, ali volilca. Ako kdo drug voliti hoče, ne pa tisti, čegar ime na Legitimations-certifikatu stoji, ako je kateri volilni mož od časa, ko je v to izvoljen bil, pravico voliti zgubil, ako gre za veljavnost ali neveljavnost že oddanih glasov — v vseh teh slučajih razsodi volilni komisijon.

4. Volitev se prične in sklene o določeni uri. Naj poprej bere predsednik §§. 19 in 20. volilnega reda ter volilne možje opomni, da vsak vestno in po svojem najboljšem prepričanju voli. Prvi volijo gg. odborniki; potem bere eden odbornikov po vrsti imena volilnih mož. Vsak pri-

stopi, odda legitimations-certifikat in pove glasno in ne pogojno ime poslanca, katerega hoče voliti. Kdor prepozno pride, se mora oglašiti pri komisijonu in počakati, da na zadnjič voli. Dokler čas volitve ni dotekel, se ne sme nobenemu volilnih možev volilna pravica zabraniti.

Brž ko so vsi nazoči volilni možje glasove oddali, se mora vsem naznaniti, kdo da je zmagal.

Gospodarske stvari.

Bolezni pri purah.

(Zag. „Gosp. list.“)

„Je rahlega zdravja ko mlada pura“ veli pregovor; in res, le najmanjšega povoda treba, in začne se purče okorno in žalostno držati, in konec ga je. Najbolj nevarna doba za pure je pa čas, ko se začne bolj godnjati, in posebno takrat marljiva gospodinja purčeta skrbno varje in brani, ker se jih takrat bolezni najrajše lotijo.

Do ove prestopne dobe so bile purice z mehko maho ali pavoljo po celem telesu in glavi obrasene, po 6—8 tednih začnejo jim skoz maho ali puh (mišja dlaka) lesti debelejši bocki (mlada peresca), dokler jim maha z glave in vrata ne zgine, ter se jim na golej glavi in vratu mesnate bule prikažejo. Ova doba je za pure najbolj nevarna in jih tačas največ pogine.

Kakor se namreč pri mladih psech javlja tako zvana pesja bolezen, in pri drugih sezaveh zopet druge bolezni, ravno ko jim mlečni zobje izpadajo, enake bolezni se javljajo tudi pri drugih živalih, najnevarneje pa pri purah, ko se brijejo (novo perje dobivajo).

Do te dobe so imele purice redko in vodeno kri, pa zdaj začnejo dobivati predivaste lasi in perje, in vsled tega postaja celo telo krepkeje in snažnje. O tej prelazni dobi jih treba bolj ko sicer varovati prehlajenja; paziti treba, da jih nagel dež, vihar ali druge elementarne nezgode ne dohitijo; a z druge strani pa morajo tim krepkeje hrane dobivati, čim bolj so nezgodam in boleznim izpostavljene. Tudi zdaj je najzdravejša hrana za nje kaša iz ajdove moke, ki se polije z vodo, v kateri se je pelin kuhal, ali jej pa primešati grenkega lecijana (Enzian), kakoršni se v lekarnah in štacnah dobi.

Dobro storé mladim puram tudi drobno zasekane kuhane koprive z nekaj zelenim pelinom, ajdovi moki primešanim, in dodati je dobro kakor poprej zasekanega luka (čebula) in česna.

Prav koristno se je pokazalo za zdravje ino napredovanje puric nekoliko zrn popra, po 5—6 zrn vsakej puri na dan. To ne dela veliko stroška, pa je skušnja pokazala, da je prav koristno.

Enkrat za vselej pristavimo, da ta žival potrebuje vedno čiste vode za pijačo; priporoča

se pa na pol funta vode pridati pol lota zelene galice (Vitriol-hudo olje), ki zabrani mnogim boleznim pristop.

Kakor vidimo, da psi travo jedó, tako bomo tudi večkrat zapazili, da pure pesek zobljajo. Čeravno ne ena ne druga žival tega za hrano ne potrebuje, vendar ni dvombe, da jim to služi za lek (zdravilo, vraštvó), in priroda uči vsako žival njej prikladno vraštvó poznovati. Pri purah se vidi, da jim pesek belutek (Quarz, belkast steklen kamen) prebavljanje pospešuje; seveda mi tega ne razumemo, kako da pura železo, steklo (glaž) in belutek prebavi, pa skušnja o tem dvomiti ne da. Reaumur je dal puri pozobati 6 s zrnjem napolnjenih steklenih kroglic; drugi den zakolje puro, pa ne najde v želodcu niti sledu stekla. Iz tega se razume, da je ni kovine, ktere bi puranov želodec ne prekuhal. (Dalje prih.)

Več živine imeti, kakor se da dobro ređiti je graje vredna napačnost še pri mnogih gospodarijih. Dobro rejena krava da več mleka, naredi boljši gnoj in prodana več denarjev vrže, kakor dvoje zastradanih kravčét.

Dunajski Judje so od Studeniške grajšine kupili gozde. Dali so 60,000 gld. in zdaj začénjajo košati Boč in sosedne gore hudo posekavati. Ako bo tako naprej šlo, nihče pa na novo pogozdenje ne mislil, bomo mesto zelenih gorá imeli golo pečovje. Potem pa bodo sosedne Haloze, Slatina itd. dobile neviht in toče in nalivov, da bo strah in groza. Čudno, da se skoro nihče ne briga za gozdarske postave! Pa pri nas je že tako, da se postava za postavo daje, zvršuje se pa le malo kaj.

Stenice pokončati je lahko na sledeči način: Nareži nekaj šibic bele vrbe (pintavec), lepo jih olupí in potem v male rokovati ali šopke povij. Šopki se potem namečejo pod postelje itd., sploh na prostore, kder se nahajajo stenice. Duh obeljenih vrbinah šibic zvabi kmalu mnogo stenice, ki rade na nje zlezejo, ter se med nje poskrijejo. Zdaj je le treba šopke vzeti in otresti in smradljivi merčes umoriti. Takisto se ponavlja, dokler ni poslednja stenica pokončana.

Trgatev. Okoli Maribora in sploh po Sl. goricah zdaj marljivo berejo po vinogradih. Voz za vozem pelja dobrega mošta v mesto. Mošt je sladek in močen, gospodarji ga cenijo 90—120 gld. štertinjak. Vendar kupovalcev se malo glasi. Penez pomanjkuje. Tudi iz Pišečkih goríc se nam poroča, da so z branjem prav zadovoljni.

Dopisi.

V Ljutomeru, 12. oktobra 1873. (Šemasti liberalni bobnarji.) „Pereat Herman!“ Proč

s Hermanom! — to je bil bojni klic gosp. dr. Plojevega krđela, ko je na mesto zborovanja pri Kapeli predzadnjo nedeljo stopilo. Lepe besede; tako dalje pa še niso prišli „Narodovi“ „cekmeštri“ in „mežnarji“, ampak to je prednost slovenskih škrijcev in ošabnih nemškutarjev, kateri so si prav ljubeznjivo med seboj roke podali. Nebi takrat za pero prijel, pa velikanske laži, ktere od kapelskega zborovanja pobegnivše dr. Plojevo krđelo med svet trosi, so me prisilile, da resnici do veljavnosti pripomorem. Bil sem pri tem shodu za podpredsednika izvoljen, zato mislim, da imam dolžnost in pa tudi pravico pred svetom to, kar se je pri tem shodu v resnici godilo, povedati.

G. Špírk, Zgornje-radgonski okr. načelnik in nemškutar od pet do glave, sklical je bil shod, h kateremu so bili nekteri povabljeni, drugi pa ne. Ob napovedani 4. uri popoldne zbralo se je mnogo ljudstva in med njimi, ako „Narodovci“ hočejo, tudi nekaj „cekmeštrov“, kar je po naših nagledih častna služba, za katero se najveljavniši srenjčani volijo, ako gre po pravici. Ker pa „cekmeštri“ niso bili, kakor dr. Plojevo krđelo, niti pri kakem „popu“ niti kje drugej v pivnici, prišli so kot volilci o pravem času na bojišče.

Klet in kar je v njej, bilo je pa vzrok, da se je dr. Plojevo krđelo nekoliko zakasnilo; zatoraj je bil predsednik, podpredsednik in zapisatelj v njihovi nenazočnosti voljen. Predsednik, gosp. Žitek, zahvali se za skazano mu čast, in prosi ljudstvo, naj se zborovanja mirno in dostojno udeleži in po trdnem in resnobnem prevdarku svoje sklepe stori.

Potem prosi sa besedo gosp. dr. Gregorčec, kateri prebere Hermanov program in priporočuje gospoda Hermana za kandidata, kateri je tudi enodušno od zbranega ljudstva z gromovitimi „živijoklici“ bil kot kandidat proglašen. Med tem pride stranka g. dra. Ploja, bilo jih je kakih 25; postavili so se pri dverih, g. dr. Ploj stopi naprej prosi za besedo, ktera se mu tudi podeli, in začne svoj program razvijati. Med njegovim govorom se slišijo večkrat klici: živijo Herman! in njegovim liberalnim frazam se živahno ugovarja. Ko pa svoj govor dokonča z besedami. „Obžalujem Vas, da spadate tudi Vi k g n j u s n i stranki“ — odvrne se ljudstvo nezadovoljno od njega, še celó tisti, ki so mu dozđaj še nekoliko verjeli, kar sem iz ust njih samih slišal.

Končno še hoče gospod dr. Gregorič govoriti, vendar ljudstvo ga ni htelo poslušati, in potem je šel dr. Ploj s svojimi, od koder je prišel, in zborovanje se je mirno sklenilo. To je ob kratkem popis vsega shoda, toraj je vse to drugo, kar sta privrženca g. dra. Ploja drugi dan iz Ljutomera „Tagespošti“ in „Narodu“ telegrafirala, — da se poslužim, „Narodovih“ navadnih besed, — gola laž! Tako se namreč ta list najrajši

odreže, če resnice tajiti, alj nasprotnega dokazati ne more.

Čuditi pa se res moram, in z menoj tudi mnogi drugi, ki denešnje gibanje pazljivo gledajo, kako se morejo taki ljudje, kot so odvetniški in bilježniški pisarji, ki svoje laži zmage „Tagespošti“ itd. telegrafirajo, se z nemškutarji bratijo, pri njih pomoči prosijo itd., še Slovence imenovati, a nas druge vse, ki v njih liberalni rog ne trobimo, za „klerikalce“, „cekmeštre“, „mežnarje“, „klečeplaze“ — „gnjusé“ itd. — same lepe besede teh „omikanih“ gospodičev — psovati! Kako bi zamogli spoštovati in nasledovati ljudi, ki tako očitno lažejo, črtijo in psujejo vse, ki na njih liberalni evangelijski ne prisegajo? Kaj pa za Boga nam je duhovništvo že tako strašanskega pripravo, da bi ga morali zdaj vsi koj preklinjati, in pred liberalnimi škripci kolena pripogibati? Se bomo li v odvetniških pesteh bolje občutili, kakor pri svojih poštenih dozdanih navadah, pri resnicah sv. vere, pri blagih krščanstva? Kje pa imamo in najdemo tolažbe, ko nas nevolje koljejo, nesreče preganjajo, ter nam svet pomagati ne more?

Dragi sovollci! Nad 200 poštenih možev nas je bilo pri kapelskem shodu zebranih, drug drugemu smo si s zaupanjem v srce pogledali, spoznali smo po zvijačah nemškutarskih in lažislovenskih, da nam je poslanec potreben, ki sv. vero ima in spoštuje, ki hoče, da bodo tudi naši otroci v verskih resnicah podučeni in dobri kristjani; ki pozna državne razmere, je vajen borbe za naše pravice, ima za slovenski narod srce in že tudi tisoče zaslug, in to je gospod Herman! Rešimo zopet čast ljutomerskega okraja, ki svoje poslance vselej enodušno voli! Živijo Herman! — Vatroslav Mohorič.

Iz Gradca. Tukaj sicer ni nijednega slovenskega društva, katero bi se s politiko pečalo, vendar pa se Slovenci med seboj prav pogosto pogovarjajo o izidu volitev na Slovenskem. Kakor se vidi, tukajšnje Slovence, posebno pa dijake, ki so doma iz Ptujškega volilnega okraja, najbolj zanima volitev v Ptuj. Iz počitnice došli dijaci pripovedujejo, da je zmaga gotova g. Hermanu, akoravno se agitira z vso strastjo za dr. Ploja. Kmečki volilci so neki g. dohtarju strašno zamerili, ko se jim je pripovedovalo, da hoče delati na to, da se kat. cerkev popolnoma podvrže posvetni oblasti! —

„Kmet ni pravdoslovec, pa toliko ljubezni do pravice še vendar ima, da drju. Ploju ne bo dal priložnosti, da bi cerkvi jenc svete pravice kratil in jemal“ — s temi besedami začne neki volilec sv. Lenarškega okraja svoje pismo, v katerem bratu, ki ga tukaj ima, poroča o volitvenem gibanju. —

Omenjati še moram, da mi je rojen Nemec, ko je bral v „Tagespošti“ zasluge Hermanove za naš narod, oponašal, rekoč: „Allso der deutsche Herman hat für euch Slovenen der Erste und

am meisten gearbeitet? Und das müst ihr euch sagen lassen!“ — Da, za nas Štajerske Slovence gotovo, sem si mislil in — molčal. Slava pa možu, ki je Slovencem tako pravičen in tako krepka podpora!

Iz Ptuja. (Ktero lastnost terjamo da ima naš poslanec?) Pred vsem drugim mora biti naš poslanec **značajan mož**, ker le na takega se zamoremo popolnoma zanesti. — Kako je v tej reči z g. dr. Plojem? Naj sodi vsak sam. — Ko se je pred 12 leti prvokrat volilo v deželni zbor, bila sta za mesto Ptuj, Ormuž in trge 2 kandidata: vitez Wazer, in doctorand Čuček. Prvokrat je za g. Wazerja reč slabo stala, slovenski narodnjak g. Čuček je imel po pravici upanje zmagati, in sicer do zadnjega trenutka. Kratko pred volitvijo še je moral vitez Wazer drugokrat razvijati svoj program; tudi g. Čuček je govoril. Dr. Ploj našinec tako interpelira: „Ako bi Vi bili voljeni v deželni, in potem tudi mogoče v državni zbor, ktere zaveze bi kot koristne za Avstrijo zagovarjali?“ G. Čuček naravnoč pové: „Jaz bi zagovarjal zavezo z mogočno Rusijo, ktera nam je leta 1849 pomagala do zmage.“ — Na te besede zagromi dr. Ploj: „Vi tedaj hočete rusko knuto? Nam le kaže zveza z Nemčijo!“ Gosp. Čuček je potem res propal pri volitvi, dobil je kakih 80 glasov; vitez Wazer pa je zmagal! Koliko da je ta mož koristil Slovencem, vemo; pomagal pa je dr. Ploju, — ker je v kratkem potem postal odvetnik v Ljutomeru. — Kaj nam je nemška prijaznost pomagala, svedoči leto 1866. — V Ljutomeru, v celó narodnem okraju, je dr. Ploj postal narodnjak, na veliko jezo viteza Wazerja. — 11. maja t. l. se je v Ptuj sklical shod, zato, — naj se postavi za ta okraj kandidat. Na povabilu stoji v prvi vrsti imé dr. Ploja! Pri tem shodu je bil skorej enoglasno voljen za kandidata g. M. Herman. Odbor se sestavi, za prvomestnika se da voliti dr. Ploj, in vsi se za večeje resnobno po vsej moči delati, da volitev za g. Hermana dobro izide. — Nekoliko dni poznej gre dr. Ploj v Celje k liberalnemu shodu, in začne delati na to, naj se g. Hermana kandidatura spodbije.

Jeli to značajno ravnanje? Alj se na takega možaka, ki po vetru plajš obrača, zamore v tako važnih rečeh zanesti? Naj vsakternik sam razsodi! — Temu nasproti stoji g. M. Herman kot svetla zvezda! Kljub neštevilnemu obrekovanju, zasramovanju, preganjanju, ostal je Herman **mož beseda**, in je pri vsaki priložnosti zagovarjal Slovence, in posebno slovenskega kmeta. Kdo bo tedaj naš poslanec? Hvaležnost terja, da enoglasno volimo g. M. Hermana!

Sv. Lenart v Sl. gor. (Nova in grozna blamaža Plojeva.) Dr. Ploju se je preteklo nedeljo v Šentlenartu nova, in to v 8 dneh že druga blamaža na hrbet (pa res skoro na hrbet)

zapisala. Bil je sklican volilni shod, in sicer, kakor se iz razposlanih povabil vidi, bi bil imel shod že nedeljo poprej biti; pa tačas ni bilo prilike, ker je dr. Ploj hotel poprej pri Kapeli — blamaže imeti. Pri nas so zbobnali shod: dr. Jug, (katerega pa ni bilo doma v nedeljo), Urbančič in Solak. Edini tržan Urbančič je bil nazoč in se zopet prepričal, koliko veljavnosti da ž njim vred tržani pri kmetih imajo.

Zborovalo se je v tržki hiši, katero so tržani liberalcem radovoljno bili prepustili. Naši vrli kmetje, ki so vedeli za igro pod klobukom, so se zbrali v obilnem številu. Prišel je dr. Ploj, spremljevan po svoji neločljivi senci, dru. Gregorič, ž njima nekaj Ptujskih piscev. Urbančič in dr. Ploj sta kar hotela govoriti; pa prebrisani kmetje so jih ustavili, rekoč: Nič tako! prej se mora zbor konstituirati! Izvoli se torej skoro enoglasno častni kmet in volilec, Jak. Pečovnik iz Žrjavca, za predsednika. Dr. Ploj je mislil, da ni volitev po večini; dalo se je še enkrat nasprotno glasovati, in — le 3 roke so se vzdignile. Za podpredsednika se je volil g. Kranvogel iz Grčove, tudi volilec, za zapisnikarja pa č. g. kaplan iz sv. Lenarta.

Prvosednik opominja k mirnemu obnašanju, kar vsi obljubijo, težko pa je bilo besedo držati, kakor se je brž pokazalo. Dr. Ploj ima besedo. Poudarja, da je Slovenec, pa ne izmed „mračnjakov“, da je za ustavo (ktero le?), in spada k liberalnej stranki, ki hoče ustavo v življenje spraviti!! Hvali šolsko postavo, ki je ljudstvo osrečila, kakor ustava Avstrije. (Od vseh strani živahni, raznovrstni ugovori.) Nadaljuje: Šolskih postav vi ne zastopite. (Ohó-klici.) Le duhovniki so proti njim. (Hrup: Nič čez duhovnike!) Duhovniki morajo iz šol!*) (Hrup: Kaj? Nič več, ne besede več!) Še se čuje poslednja Plojeva beseda: Vera ni v nevarnosti — pa vzdigne se prav vihar: Nič o veri in duhovnikih, tiho, mi tega nečemo poslušati! Hotel je Ploj besedo popolniti, češ, da je treba vero in duhovnike ločiti; zagromi pa zopet ugovor, ki res presega vso advokatsko, modrost Ploja: Duhovniki so oznanjevalci sv. vere! —

Po dolgem prizadevanji predsednika in gosp. kaplana Šent-L. se ljudstvo pomiri, ter še hoče več slišati. G. Ploj pa reče jezno: Jaz ne govorim s takimi ljudmi! Na to razžaljenje nastane strašen vriš: Kdo ste pa Vi? — V svoji strasti reče Ploj: Vi ste ja črne vrane! — To je bil ogenj v streho. Nemir postane tolik, da je bil poslednji čas za Ploja, da kopita pobere. G. kaplan stopi med razkačeno množico in njemu se ima Ploj zahvaliti, da je zdrave rebra odnesel. Ploj zapusti zbirališče in ž njim vsa njegova stranka — tri moške iz Lormanja, sedem sosedov iste srenje je pa ostalo, med njimi tudi volilni mož. — Po-

tem se je zborovanje lepo mirno skončalo s tem, da je g. kaplan prebral in razložil oklic Hermanov, s katerim so bili ljudje prav zadovoljni. Na vprašanje prvosednika, ktere ga hočejo za poslanca, zadoni enoglasno: Živio naš poslanec Herman! G. kaplan še prebere iz „Gosp.“ popis shoda pri Kapeli, kar vzbudi nevoljo zoper Pl. in sočutje do Hermana. Zbor se sklene, in ko se Ploj odpelje, doné za njim posmehljivi živio-in srečno-klici. — Tržanom se pa očitno zahvalimo, da so nam svoj magistrat za ta dan prepustili — brezplačno, kar ni mala reč. Ometati in pobeliti pa ne bo treba sobe, ker nimajo konservativni Slovenci kužne bolezni, čeravno so dru. Ploju in drugim škrijcem le „nagnjusna stranka!“

Iz Pesnichofna blizu Maribora. (Iz v. dop.) Seidel nas nadleguje že mnogo let s svojo kandidaturo. Če se prašamo, zakaj je do sedaj do tolike veljavnosti prišel, moramo odgovorjati, da je le slepa udanost našega ljudstva tega kriva. Nemčurji so ljudstvo pačili, obetali so mu zlate gradove, ali dali so mu le drage postave, vzročili so mu le dosti dolgov, napredka pa nobenega ni videlo. Ni čuda, da je pri pametnejših posestnikih se začelo svitati; prašalo se je ljudstvo, kaj imamo od dosedanjih volitev; vedno volimo, pa vedno je slabše?! Seidel je zgubil pri nas mnogo mnogo, če ne vse zaupanje. Pokazalo se je to pri volitvah za volilne može v naši občini, kakor sploh v celi Jareninski fari. Občina Pesnichofen je vedno Seidl-nu dva glasa dajala; tu namreč župan strašno propagando dela za nemški „rajh.“ Strašno se napenja župan ob času volitev, da njegov bog Seidl zmaga. Do letos je vedno umel kmete za se pridobiti, bodi si po pravični ali krivični agitaciji. Zapisnik ni nikdar v redu, vedno izpušča one može, ki bi njega, srenjskega mogočnega, veliko učenega, kakor sam misli, ne volili. To pa vendar poštene slovenske kmete razsredi, letos ni dobil niti on niti njegov pajdaš (tudi znani rogovilež) glasov. Sredo, 8. okt. se je stara vez pretrgala. Voljena sta bila dva značajna, vse skozi narodna poštenjaka: znani Jože Vajngerl in Zupanič. Vidi se, če ljudstvo hoče, se lahko starega greha očisti; le mlačnost nam škoduje. Če pa pridno delamo in svoje sovražnike dobro opazujemo, se nam morajo oči odpreti in zmaga je naša. Seidl gotovo težko pogreša ta dva glasa, na katera gotovo računi. Pri zadnjih volitvah so boržanski filistri ravno v tej občini volilce prekanoli, zmagali so po nesramni krivici neveljavno sestavljenih zapisnikov. Ali nihče ni mislil, kako osoda vsako krivico slednjič kaznuje. Letos je brez agitacije, iz lastnega nagiba, narodna reč zmagala tako, da nemčurje jeza tere. Ne vedó si pomagati, mislili so, da je vse pri starem, ali vrezali so se! „Slovenski Gospodar“ pa ima veliko zaslugo, da je narodnost zbudil pri sicer vilih naših Pesnichofskih kmetih. Tudi v

*) Pri tej besedi zaničljivo pogleda g. kaplana iz sv. L., ki je bil edini duhovnih nazoč. Pis.

drugih občinah so vrlo volili. V Vajgnu, v Jarenini, v Volkorskem vrhu. Le Poličko ima nemčurja in Kaniža nezanesljivega. Bodite kmetje povsodi tako marljivi, neustrašljivi, in Seidel bo šel rakom žvižgat. Živili naši vrli volilci in naš kandidat g. prof. Janez Pajk!!

Poročilo o prvotnih volitvah.

Na kolikor smo zvediti mogli o vspehu prvotnih volitev, lahko že denes rečemo, da je g. Hermanu zmaga celó gotova, in da imata ostala dva naša kandidata: Kosar in Pajk v nekaterih okrajih lepo večino glasov za se, menjka nam pa iz mnogih krajev, posebno iz Ormuškega, Ptujkega, Sevniskega, Breškega in Kozjanskega okraja poročil, da bi kaj gotovega povedati mogli, prerokovati pa ne znamo. Povemo torej le, kar za gotovo vemo.

V Mariborskem okraju je morebiti najslabejša volitev v Rušah. Vidi se, da ne živi več blagi Grizold. Še Pohorjanci niso zmogli narodnega volilca! Res žalostno!

V srenji Pösnitzhofen, (Jaren. fare) sta zvržena 2 trda nemčurja, in zmagala sta 2 vrla narodnjaka: Jož. Vajngerl in Jož. Zupanič.

V Jarenini sami je izmed 5 izvoljenih 1 nezanesljiv, 1 nasproten, 3 vrli narodnjaki.

V Šent-Jakobski fari, kamor je bil prišel Kocmutov Janžek doktor za Seidl'na agitiral, so sami zanesljivi možje naše stranke voljeni.

V Makolah iz 6 srenj 7 zanesljivih naših mož. Dozdaj, t. j. do 15. okt. stoji stvar v Mar. okraju tako-le: Izmed 135 glasov je 50 naših, 29 Seidl'novih, 18 dvomljivih, 38 še pa neznanih.

V Bistriškem okraju: izmed 52 glasov 18 naših, 11 Seidl'novih, 6 dvomljivih, 17 neznanih. Skupej tedaj: izmed 187 glasov dozda 68 odločno naših, 40 Seidl'novih, 24 dvomljivih, 55 še pa neznanih.

V Konjiškem okraju je bilo v nekaterih krajih groznih nerednosti, o katerih pa govorimo po volitvah, ko bode pravi čas povedati, kaj da je bilo pri sedanjih volitvah zamujeno. Tepanjcem, ki so se dali tržanu, staremu Wallandu v kozji rog zagnati, stajljamo pa že zdaj na izgled poštene kmete Šent Lenarškega okraja, ki so preteklo nedeljo tržanu Urbančiču, ki je nemškutar, kakor Walland, in je hotel za ploja rogoviliti, jezik zavezali, rekoč: Vi U. nemate tukaj ne besede govoriti, ker gre zdaj za kmečke volitve; ko je pri vas tržanih Brandstetter bil, se mi nismo v vaše volitve vtikali. — Tako treba zdaj s „purgarji“ govoriti.

V Konjicah je izvoljenih po hudem boji 5 zanesljivih mož; A. Pajek, J. Kline, J. Kolarič, J. Bobika in A. Kračun.

V Tepanjih 1 zanesljiv, 1 dvomljiv.

V Bezini 2 zanesljiva; v Spodnj. Grušovjem (Prihova) 2, ki utegneta držati. V Žičah

1 zanesljiv, 1 (Posek) nasproten, ki pa v tej srenji ne biva!! V Oplotnici sijajna zmaga: 6 celó zanesljivih glasov, tudi 7. utegne biti za nas!

V Ločah, Zbelovem, Lažah je Posek ljudi na svoje limanice dobil in 7 nasprotnih glasov zmešetaril. Pri sv. Jerneji po strašanski nepostavnosti 2 nasprotna. — V Špitaliču in Dromljah 6 zanesljivih, v Bezovici (Črešnice) 2 naša. — Izmed 37 jih je tedaj: 23 celó zanesljivih, štirje dvomljivi, 10 nasprotnih. — Drugo še vse neznano.

V Celjskem okraju: Teharska fara 6 vrlih mož pravne stranke, ki bodo volili Kosarja. Pri Novi cerkvi 5 zanesljivih; v Doberni in pri sv. Martinu sami vrli možje pravne stranke. V Vojniku vseh 6 glasov za Kosarja. V Petrovčah 4 in v Pirečicah 4 Kosarjevi glasovi. Pri sv. Rupertu nad Laškim 3 zanesljivi volilci. Iz Laškega le toliko vemo, da se jih je sila malo volitve udeležilo. Kako da bodo volili, se bo pokazalo v pondeljek. — V Solčavi 2 glasa, v Lučah 3, na Ljubnem 2 glasovi za Kosarja, 1 dvomljiv; v Kokarjih 2 glasa, v Mozirjem 3 glasi za Kosarja, 2 dvomljiva; Paka, Ložnica, Vrbje pri Žalcu za Kosarja. — Rečica je pa šla rakom žvižgat, ravno tako Pribold, kjer so večjidel nemčurji zvoljeni.

Jurjev klošter izmed 6 volilcev 3 odločno naši, kar je tem bolj važno, ker je dozda tukaj vseh 6 nasprotnih bilo. — V Braslovčah 6 zanesljivih glasov za Kosarja. V Gornjemgradu 4, pri sv. Martinu 1, v Novišti 2 glasa — vsi za Kosarja. — V Polzeli 3, v Gotovljah 2, v Šent-Ilu 3 glasi za Kosarja.

V Šoštanjskem okraju: V Skalajah vsi 3 glasovi za Kosarja, ravno tako v Velenjem vsi 4 glasovi. V Šoštanski fari, rojstnem kraju nasprotnika dra. Vošnjaka, ima Kosar v treh srenjah vseh 8 zanesljivih glasov! Od sv. Florijana in šent Janža še sicer ni poročila, pa tukaj ni dvoma, da bodo vsi na našej strani.

Iz Breškega okraja vemo za gotovo le vspeh volitev v Pišecah, kder je 5 celó zanesljivih za Kosarja, 2 pa dvomljiva, ki pa tudi utegneta za Kosarja glasovati.

V Šmarskem okraju: Šmarje 7 poštenih in odločnih mož pravne stranke za Hermana; v šent Vidu s čast. g. župnikom vred vsi 3 glasovi za Hermana. Sladkagora-Lemberg vsi 4 glasovi Hermanovi.

V Rogačkem okraju je po celó zanesljivem poročilu 30 konservativnih glasov za Hermana, in le kaki 3 glasovi so dvomljivi.

V Monšberški srenji 3 odločni glasovi za Hermana, pri sv. Bolfangu menda tudi oba, g. dopisnik je pozabil omeniti, kako da stoji. — V Vržeju, pri Mali nedelji in sv. Križu sami Hermanovi glasovi.

V Gornje-Radgonskem okraju je izmed 10 glasov 8 odločno za Hermuna, 2 neko-